

- ДО Г- ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА 44- ТО
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ
- ДО Г- Н ЕМИЛ ДИМИТРОВ СИМЕОНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯ ЗА
НАБЛЮДЕНИЕ НА ПРИХОДНИТЕ
АГЕНЦИИ И БОРБА СЪС СИВАТА
ИКОНОМИКА И КОНТРАБАНДАТА
- ДО Г- Н ЦВЕТАН ГЕНЧЕВ ЦВЕТАНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ НА ПП ГЕРБ
- ДО Г- ЖА КОРНЕЛИЯ ПЕТРОВА НИНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ НА БСП ЗА
БЪЛГАРИЯ
- ДО Г- Н ВОЛЕН НИКОЛОВ СИДЕРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ ОБЕДИНЕНИ
ПАТРИОТИ
- ДО Г- Н МУСТАФА САЛИ КАРАДАЙЪ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ ДПС
- ДО Г- ЖА ГЕРГАНА Ж. СТЕФАНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПГ НА ПП ВОЛЯ

СТАНОВИЩЕ

- ОТ СДРУЖЕНИЕ "НАЦИОНАЛНО
СДРУЖЕНИЕ НА ТЪРГОВЦИТЕ И
ПРЕВОЗВАЧИТЕ НА ГОРИВА"
ЕИК 205148777, седалище и адрес на
управление в гр. Пловдив ул. Васил Левски №
214- партер, представлявано от ИВАН БОНЕВ
КАШИЛСКИ

относно: Законопроект за административното
регулиране на икономически дейности,
свързани с нефт и продукти от нефтен
произход, сигнатура 854-01-16, внесен на
07.03.2018г. от народния представител Емил
Димитров Симеонов и група народни
представители

УВАЖАЕМИ ГОСПОЖИ И ГОСПОДА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ,

Сдружение "НАЦИОНАЛНО СДРУЖЕНИЕ НА ТЪРГОВЦИТЕ И
ПРЕВОЗВАЧИТЕ НА ГОРИВА" е новоучредено юридическо лице с нестопанска цел.

Стана ни известно, че в деловодството на Народното събрание е внесен Законопроект за административното регулиране на икономически дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, сигнатура 854-01-16, внесен на 07.03.2018г. от народния представител Емил Димитров Симеонов и група народни представители. Сдружението ни обединява търговци и превозвачи на горива, поради което се явява заинтересовано лице. Ето защо, представяме във възможно най- кратък срок след учредяването си настоящото становище, с която очакваме да се съобразите.

Предварителна бележка:

Ние заявяваме, че идеите, развити във внесенния законопроект не са обсъждани предварително с нас, нито с който и да е от членовете на сдружението. Законопроекти, които засягат фундамента на браншовия сектор в България и отношенията на търговците на горива с държавата по необходимост следва да бъдат предложени за широка обществена дискусия или най-малко да бъдат обсъдени с браншовите организации, преди внасянето им в Народното събрание, за да се изпълни реално установения принцип на свобода на стопанската инициатива и предотвратяване злоупотребата с монопола, нелоялната конкуренция и защита на потребителя.

Становището се основава на принципи, върху които се изгражда конституционния, законов и демократичен модел на стопанските отношения в правова държава, както и на установения европейски модел на свобода на движение на стоки и услуги. Това е корективът за оценка на внесенния законопроект, въз основа на който се прави детайлен анализ на отделни разпоредби в него.

I. Конституционен статут

1. Изходна точка за оценка, на който и да е законопроект, е неговата конституционосъобразност.

Конституционната уредба на стопанската инициатива се съдържа в глава I „Основни начала” в чл. 19 от Конституцията на Република България (КРБ):

Чл. 19. (1) Икономиката на Република България се основава на свободната стопанска инициатива.

(2) Законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотребата с монополизма, нелоялната конкуренция и защитава потребителя.

(3) Инвестициите и стопанската дейност на български и чуждестранни граждани и юридически лица се закрилят от закона.

(4) Законът създава условия за коопериране и други форми на сдружаване на гражданите и юридическите лица за постигане на стопански и социален напредък.

II. Преглед на основните положения и отменени норми от Конституционния съд, които следва задължително да се имат като коректив при обсъждане на внесенния законопроект:

Принципни положения

1. Конституционната норма на чл. 19, както показва целият икономически живот в страната и както това е намерило отражение при изграждането на българското законодателство и трайната практика на Конституционния съд, няма само декларативен

характер. Тази норма е израз на свободата на осъществяване на стопанската дейност и най-важен инструмент за изразяване на икономическата самостоятелност, основна предпоставка за развитието на пазарната икономика и на обществените отношения, които пряко се градят върху нея. Конституцията създава система от правила с принципно значение, които трябва едновременно да се спазват, да се прилагат и които взаимно си влияят. Затова при оценка на конституционносъобразността на едно законово положение следва да се съобрази изискването за пропорционалност като елемент на принципа на правовата държава- в този смисъл *Решение № 1 от 29.01.2015 г. на КС на РБ по к. д. № № 5 / 2014 г. (относно противоконституционността на Чл. 217в от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина)*

2.Чл. 19 от Конституцията на Република България регламентира правото на свободна стопанска инициатива, като се гарантира правото на всички юридически лица на еднакви правни условия за стопанска дейност. В този смисъл *Тълкувателно решение № 3 от 27.06.2016 г. по тълк. д. № 5 / 2015 г. на Върховен административен съд*

3. Когато не е изпълнено задължение на държавата по чл. 19 от Конституцията, това от своя страна води до нарушаване на чл. 4 от Конституцията- в този смисъл *Решение № 3 от 21.03.2012 г. на КС на РБ по к. д. № 12 / 2011 г. (относно частичната противоконституционност на чл. 13а, ал. 3, изр. 1 и чл. 54, ал. 2, изр. 1 от ЗУО)*

4. Недопустимо е законодателно да бъдат създавани специални привилегирани условия за осъществяване на търговска дейност на едни субекти, спрямо други- в този смисъл *Решение № 3 на КС от 04.06.2009 г. по конституционно дело № 3 от 2009 г. (относно противоконституционността на чл. 48. ал. 5 и §5а, ал.1 ЗЕС*

5.Свободната стопанска инициатива (чл. 19, ал. 1 от Конституцията) като конституционен принцип, върху който се изгражда пазарното стопанство, е в основата на стопанския живот на страната. Тя е следствие от икономическата свобода, въведена за всички стопански субекти в условията на децентрализирана национална икономика. *Решение № 5 на КС от 10.07.2008 г. по к. д. № 2 от 2008 г. (относно противоконституционността на чл. 222, ал.1 от ЗЛПХМ)*

Еднакви условия за стопанска дейност

1.Национално представителство, което не съобразява диференциацията и разнообразието на интересите на отделните организации, като дава приоритет на тези на едрия бизнес, създава опасност за деформация на пазарната среда поради риска от монополизъм и нелоялна конкуренция - нарушение на чл. 19, ал. 2 от Конституцията- в този смисъл *РЕШЕНИЕ № 7 от 19.06.2012 г. на КС на РБ по к. д. № 2 / 2012 г.*

2.Еднаквите условия за стопанска дейност и свободата на стопанската инициатива не са абсолютни и могат да бъдат ограничавани. Но такива ограничения според Конституцията могат да бъдат свързани с предотвратяване на монополизма, ограничаване на нелоялната конкуренция и защитата на потребителите- в този смисъл *Решение № 3 на КС от 04.06.2009 г. по конституционно дело № 3 от 2009 г. (относно противоконституционността на чл. 48. ал. 5 и §5а, ал.1 ЗЕС*

3.Ограничен кръг от икономически субекти, които могат да извършват търговия с определена стока, противоречи на чл. 19, ал. 2 от Конституцията, който предписва на законодателя да създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност- в този смисъл *Решение № 5 на КС от 10.07.2008 г. по к. д. № 2 от 2008 г. (относно противоконституционността на чл. 222, ал.1 от ЗЛПХМ)*

4. Създаването и гарантирането на еднакви правни условия по смисъла на чл. 19, ал. 2 от Конституцията има предвид правно, а не икономическо равенство- в този смисъл *Решение № 4 от 15.03.2007 г. на КС по к. д. № 10 / 2006 г. (относно конституционностъобразността на чл. 154, ал. 1 от Закона за енергетиката)*. Създаването на еднакви правни условия има предвид правно, а не икономическо равенство. Законът трябва да е еднакъв за юридическите лица, независимо какви са икономическите възможности на различните групи от тях. Икономическите им възможности да извършват определена дейност са извън предмета на регулиране по чл. 19, ал. 2 от Конституцията . /*Решение № 3 от 13.04.2006 г. на КС на РБ по к. д. № 4 / 2006 г.*/

5. Чл. 19, ал. 2 от Конституцията не задължава законодателя да създаде различни правни условия за стопанска дейност, които да отговарят на материалната възможност на отделни групи юридически лица. Разпоредбата изисква еднаква правна уредба за всички, без оглед на материалните им възможности- *Решение № 3 от 13.04.2006 г. на КС на РБ по к. д. № 4 / 2006 г.*

5. Всички видове търговци, независимо дали са квалифицирани по предмет на дейност (застрахователи, банкери, борсови или инвестиционни посредници) или по вид на търговското сдружаване (ООД, АД), имат гарантирани от Конституцията еднакви правни условия за извършване на стопанска дейност. Не може да се приеме, че, натоварвайки с вноски към определен фонд само търговските субекти, занимаващи се с един вид дейност, законодателят не нарушава конституционния принцип за равенство в условията, при които те ще извършват стопанската си дейност, а с това и чл. 19, ал. 2 от Конституцията- в този смисъл *Решение № 31 от 24.11.1998 г. на КС на РБ по конст. д. № 24 / 98 г.*

Защита на потребителите

1. Член 19, ал. 2 от Конституцията е категоричен, че когато законът урежда правните условия за осъществяване на стопанска дейност, той трябва да защитава потребителя. Следователно, при приемането на каквото и да е нормативно решение, което засяга потребителите, законодателят би следвало да отчита формулирания в Конституцията императив. Той не може да бъде елиминиран или преодолян за сметка на други съображения. По този начин въпросът за защита на потребителя получава собствен смисъл и значение и винаги трябва да отчита при възприемането на едно или друго нормативно решение относно условията за осъществяването на стопанска дейност, разбира се, щом то рефлектира върху правата и интересите на потребителите. Ето защо, когато със закон ще регулират правните условия за осъществяване на стопанска дейност, законът ще трябва да се съобразява с изискването на чл. 19, ал. 2 от Конституцията- в този смисъл *Решение № 4 от 15.03.2007 г. на КС по к. д. № 10 / 2006 г. (относно конституционностъобразността на чл. 154, ал. 1 от Закона за енергетиката)*

2. Изискванията за еднакви правни условия за стопанска дейност по смисъла на чл. 19, ал. 2 от Конституцията не са относими директно към защитата на правата на потребителя, макар ефективността на тази защита да е обусловена от дейности, свързани с производство и доставка на стоки и услуги. Принципът за еднакви правни условия за стопанска дейност не се отнася до отношенията между производител и потребител. Той има предвид пазарната свобода на стопанските субекти, макар че тя способства чрез създадените от нея условия за конкуренция и към подобряване качеството на потреблението. Това са обаче защитните икономически механизми на свободния пазар, които трябва да се различават от правните средства за защита на потребителя, които включват стандарти за качество на потребяваната стока или услуга

и правен механизъм за обезпечаване на тази защита- *Решение № 4 от 15.03.2007 г. на КС по к. д. № 10 / 2006 г. (относно конституционността на чл. 154, ал. 1 от Закона за енергетиката)*

Законодателно ограничаване

1. Принципът на чл. 19, ал. 2 от Конституцията може да бъде ограничен в своето прилагане. Затова въпросът за прилагането му и възможното ограничаване е изключително важен. Въпросът е за границите на ограничението. Тези граници трябва да са обективно необходими, ясно и безпротиворечиво очертани и да отговарят на критерия пропорционалност- в този смисъл. *Решение № 1 от 29.01.2015 г. на КС на РБ по к. д. № № 5 / 2014 г. (относно противоконституционността на Чл. 217в от Закона за лекарствените продукти в хуманната медицина)*

2. Свободата на стопанска инициатива може да се ограничи по законодателен ред, когато с това се цели предотвратяването на злоупотреба с монополизма и нелоялната конкуренция и в защита на потребителя.

3. Както принципът на свободна стопанска инициатива, така и гарантираното изискване правните субекти да имат еднакви правни условия за стопанска дейност търпят държавно регулиране чрез законодателно ограничаване, когато трябва да се защити друга, от по-висш ранг конституционна ценност- *Решение № 9 от 17.06.2003 г. на КС по конст. д. № 10/2003 г.*

Следователно норми с подобно съдържание във внесеня законопроект са противоконституционни.

III. Основният мотив в законопроекта е да „намали сивия сектор в основен бранш на българската икономика, да повиши събираемостта на митнически и данъчни задължения от тези дейности, както и да осигури лоялна конкуренция на горива на пазара“

1. Първият основен въпрос, който се поставя във връзка с този основен мотив за предлагания Законопроект, е дали ще бъдат постигнати целите, които се преследват с тях.

1.1. По отношение на сивия сектор:

Общозвестно е, че сивият сектор оперира на пазара, но без да спазва установените от закона и добрите търговски практики правила. Участниците в сивия сектор не плащат данъци, акцизи и такси, поради което могат да формират по-ниска цена. По този начин те изкривяват пазара, тъй като крайния клиент в желанието си да постигне изгодна сделка предпочита такава на по-ниска цена. Това пряко рефлектира негативно върху онези търговци, които са установени на пазара и спазват установените правила, плащат публичните си задължения. Въпреки опитите на добросъвестните търговци да изтласкат с механизмите на пазара онези от сивия сектор, има нужда от намеса на държавата.

Какъв ще е ефектът от въвеждане на новите условия, подробно посочени в законопроекта? По отношение на сивия сектор- никакъв! Недобросъвестните търговци така или иначе не оперират на светло- ако излязат на светло няма да могат да формират ниските си цени, в които не са начислени данъци и акцизи. Щом като не са на светло, то няма как и предвидените ограничителни условия досежно уставен капитал, образователен ценз и пр. да ги засегнат.

Предвидените нови изисквания, обаче ще се отразят и ще засегнат пряко търговците на пазара, които са на светло. По този начин те ще бъдат утежнени, от една страна, с новите условия, от друга с борбата с търговците от сивия сектор, които ще продължат да формират ниски цени.

Необходима ли е тази мярка спрямо търговците на светло? Не! И това е така, тъй като техните задължения по публични плащания са вече обезпечени със собствени средства, което са сторили по силата на закона. Новите изисквания ще наложи върху тях допълнителна и напълно необоснована икономическа и административна тежест.

Следователно, новите правила за достъп до пазара на горива няма да имат никакъв ефект върху сивия сектор, но ще представляват сериозна и необоснована тежест върху търговците, които оперират законосъобразно и са доказани данькоплатци.

Отделно от това, степента на тежестта относно изискванията за финансово състояние и размер на ново по вид обезпечение, са толкова тежки, че е напълно сигурно, че не малка част от търговците от светлия сектор ще бъдат принудени да прекратят дейността си.

1.2. Относно мотивите за повишаване събираемостта на митнически и данъчни задължения от тези дейности

Събираемост може да има единствено от търговците, които са на светлия пазар. Ето защо, и с оглед аргументите изложени в предходната точка 1.1., ще следва да се вземе предвид, че тези мотиви са част от друга сфера на обществените отношения. **Проектозаконът урежда административно регулиране с въвеждане на регистрационен режим, поради което нормите нямат и не могат да имат в предметния си обхват събираемостта на митнически и данъчни задължения. Тази категория обществени отношения са в предметния обхват на други специални закони.**

В случай, че се налага промяна в някои от специалните закони, то същата следва да се извърши в съответните закони, а не да се въвежда регистрационен режим, като се предвижда допълнителна административна и финансова тежест върху търговците Този законов подход е в нарушение на Конституцията и цитираните конституционни решения.

Само за пълнота на изложението сочим, че в Закона за акцизите данъчните складове, както и в Закона за данък върху добавената стойност се съдържат и към момента достатъчно тежести, с които се гарантират публичните задължения. Нещо повече, по силата на сочените закони ние сме внесли гаранции за изплащането им много преди да са станали ликвидни и изискуеми- така изпълняваме задълженията си за внасяне на банкова гаранция по чл. 176в ЗДДС, плащаме авансово корпоративен данък по ЗКПО, както и доказваме финансова стабилност по реда и условията на Закона за автомобилните превози.

Друг е въпросът, че със Законопроекта се въвежда изискване за внасяне на гаранция, която да служи като обезпечение за изплащане на наложени в бъдещи санкции за допуснати законови нарушения. Правната ни система не познава друг такъв случай! Не ни е известно и да е налице такъв случай в която и да е друга правова държава. Подобна законодателна инициатива материализира единствено презумпцията, че всички търговци са нарушители и налагане на санкция ще е задължително спрямо

всеки от тях. Такова послание от страна на народните представители е недопустимо, отделно и немотивирано.

Да се урежда със закон бъдещо сигурно санкциониране на търговец, по което същият да гарантира плащане още преди дори да е допуснат до пазара, е дори опасна.

1.3.Относно мотивите за осигуряване лоялна конкуренция на горива на пазара:

Във връзка с аргументите изложени по-горе, естественият резултат от предложените текстове ще е **отпадане на търговци от светлия пазар, но не чрез пазарни механизми, а чрез административно регулиране, въведено от законодателния орган на държавата.**

Отделно от това, като отпадна част от търговците- данъкоплатци, ще се създадат предпоставки за изкривяване на пазара на горива и създаване условия за монополно положение на останалите търговци.

IV. Законопроектът въвежда регистрационен режим.

По начало регистрационният режим по своята същност представлява административна тежест, която от една страна пречатства достъпа до свободния пазар, от друга, винаги е предпоставка за корупция.

Съгласно разпоредбата на чл. 14 ал. 2 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност *„Регистрация за извършване на стопанска дейност се изисква само когато нейното осъществяване е свързано с риск за националната сигурност или за обществения ред в Република България, за личните или за имуществените права на гражданите и на юридическите лица или за околната среда и само относно нормативни изисквания, чието спазване може обективно да се удостовери чрез проверка по документи и/или на място.“* В този смисъл по-горе представихме множество решения на Конституционния съд, които считаме, че следва да бъдат съобразени в мотивната и в диспозитивната им част.

Следва да се вземе предвид също, че **макар и към Законопроекта да са представени мотиви, в тях липсва дори и един аргумент относно наличие на изискуемите нормативни изисквания.** Не се съдържа нито анализ, нито дори посочена необходимост от въвеждане на регистрационен режим, която необходимост да е обоснована с причини, свързани с риск за националната сигурност или за обществения ред в Република България, нито такива, свързани с риск за личните или за имуществените права на гражданите и на юридическите лица или за околната среда.

В този смисъл, може да се изведе извод, че **Законопроектът е необоснован и немотивиран, което представлява и самостоятелно нарушение на чл. 28 от Закона за нормативните актове.**

Въвеждането на разрешителен режим не е съобразено с изискванията на Директива 2006/123, съгласно която: *„Държавите-членки не поставят достъпа до*

или упражняването на дейност по предоставяне на услуги в зависимост от разрешителен режим, освен ако не са изпълнени следните условия:

- а) разрешителният режим не дискриминира съответния доставчик;
- б) необходимостта от разрешителен режим е оправдана от наложителни причини, свързани с обществен интерес;
- в) преследваните цели не могат да бъдат постигнати с по-малко ограничителни мерки, особено когато последваща инспекция е твърде късно действие, за да бъде действително ефективно.“

В настоящия случай не е изпълнено нито едно от сочените изисквания. Напротив, доставчиците се поставят в условия на дискриминация по признак имуществено състояние и образователен ценз; не е налице обосноваване от необходимост, оправдана от наложителни причини, свързани с обществен интерес; сочените в мотивите цели могат да бъдат постигнати с други подходящи по-малко ограничителни мерки.

Ето защо, условията за предоставяне на достъп до пазара в случая представляват пречка за упражняване на дейността спрямо всеки търговец и препятствие като доставчик да има предоставя услуги на цялата национална територия.

V. Предвиденият регистрационният режим всъщност представлява разрешителен

Предвиденото в чл. 4 от Законопроекта административно регулиране по съществува е въвеждане на разрешителен режим, прикрит като регистрационен. Това е така, тъй като преценката за регистрация се извършва от Министъра на икономиката, а отказът за регистрация препятства възможността за осъществяване на дейност.

VI. Изискването за внесен уставен капитал в размер на 3 000 000 лева за осъществяване на дейности, представляващи търговия на едро и съхранение на нефт и нефтопродукти и напълно произволно.

Липсва яснота как е определен сочения размер и въз основа на какви точно показатели е въведена като праг в законопроект. За сравнение, при търговия на едро и съхранение на втечен нефтен газ изискването за размер на уставен капитал в същият този Законопроект е в пъти по-малко- 200 000 лева. Самото изискване за минимален уставен капитал поставя в невъзможност множество търговци да отговорят на това условие. Същевременно изискването за изискуем капитал не предоставя повече гаранции за държавата. Това е така, тъй като няма изискване капиталът да е под формата на определени активи, свързани с дейността, за упражняване на която се иска регистрация. Самият внесен капитал е величина, която не отчита нито моментното финансово състояние на дружеството, нито промените в неговите активи и пасиви. Възможно е самите активи, формиращи капитала, да са заложили като обезпечение и реално капиталът да не отразява капиталовата адекватност на дружеството.

Следователно, така заложеното изискване представлява тежест и създава ненужно затруднение за икономическите субекти, без да носи каквито и да е било гаранции за

държавата или фиска.

VII. С новелата на чл. 17 от Законопроекта се допуска намеса на държавни органи във вътрешния живот на търговеца като последният се задължава да представя „подробна“ информация, включително такава, представляваща търговска тайна.

Категорично се противопоставяме на опита със закон да бъде принуден търговеца да предоставя на администрацията информация с търговски характер, такава за доставчици или клиенти на конкретния търговец. Намираме това като недопустима административна намеса и вмешателство в търговските отношения, което е в сблъсък с основния принцип за свободна търговия.

VIII. По отношение дефинициите:

В чл. 2.1. на Законопроекта се сочи обхвата на икономическите дейности, свързани с нефт и продукти от нефтен произход, които са предмет на уреждане. Така, всяко лице, което осъществява дейност по чл. 2.1. подлежи на регистрация.

В §1 т. 4 и т. 5 се прави опит за детайлизиране чрез дефиниции на това що е „търговия на едро“ и „търговия на дребно“. Прави впечатление неточността на дефинициите. Освен че не дават ясно разграничение между двата вида търговия, тези дефиниции не изчерпват и възможностите и хипотезите, при които една дейност може да попадне в единия или в другия вид търговия. Дефинициите не правят разграничение и между търговците от различните сегменти на пазара на горива. Тук няма да коментираме до колко е юридически коректно, например включването на безвъзмездна сделка в обхвата на търговията на едро, но само ще обърнем внимание, че вероятно представлява опит за уреждане на потенциална възможност за избягване на данъчно облагане на големите търговци, което допълнително води на извод за удовлетворяване на лобистки интереси чрез Законопроекта.

Безпомощността на дефинициите естествено ще води до объркване. Недопустимо е неизчерпателност и неяснота, допусната в закон да става впоследствие при прилагането му предпоставка за неговото тълкуване от чиновника, който така ще се наложи да го дописва.

IX. От гледна точка правото на ЕС се явява необходимостта от нотификация на Законопроекта във връзка с прилагането на две директиви на Европейския съюз, а именно Директива 2006/123 и Директива 2015/1535.

Най-общо, двете директиви, както и съдебната практика изискват технически регламенти и допълнителни условия, като тези, които въвежда Законопроекта, да бъдат нотифицирани преди приемането им и да бъдат предоставени на Комисията и на другите държави членки за тяхното нотифициране и становище. Целта на тези две директиви е да не се предвиждат пречки по свободното предоставяне на услуги, което е основен принцип за функционирането на Европейския съюз.

Както стана ясно, със Законопроекта се въвежда регистрационен режим, който, съгласно двете директиви, подлежи на предварително нотифициране пред

Европейската комисия за условията, които въвежда. Съгласие се изисква също и от постоянните държави-членки, които също имат право на становище и съответно отразяване на тяхното становище във внесенния Законопроект.

Това е така, тъй като предвиденият регистрационен режим въвежда условия за наличие на обект, находящ се на територията на страната; наличие на обезпечение; наличие на образование; наличие на капитал на дружеството, определен минимален уставен капитал на дружеството и други изисквания. Необходимо е съгласие, тъй като за да може един търговец от която и да е друга държава-членка на Европейския съюз да оперира на нашия пазар, ще е трябва първо да получи регистрацията тук.

Новите изисквания са извън обхвата на Директива 2006/123, която установява общи разпоредби за улесняване упражняването на свободата на установяване за доставчиците на услуги и свободното движение на услуги, от една страна. Същевременно се въвеждат нови правила за услугата, които по съществото си се явяват изисквания от общ и специален характер, свързани с предприемането и упражняването на дейности за услуги, и по-специално разпоредби относно доставчиците на услуги, които са извън обхвата на Директива 2015/1535.

Следователно, необходима е нотификация.

Съдебната практика, отразена и в Доклада на Европейската комисия по прилагането на Директива 2015/1523, отразява две важни съдебни решения на Съда на Европейския съюз, в които се казва, че „неспазването на процедурата нотификация, представлява процесуално нарушение на приемането на разпоредбите и частно-правните субекти имат право на защита в съда и неприлагане на съответните разпоредби“.

Тук само припомняме, че процедура по нотификация се наложи и проведе преди в Закона за данък върху добавената стойност да бъдат въведени уредите за измерване и е изчакано положително решение на Европейската комисия за нотификацията. Изискванията за тези измервателни уреди са влезли в сила след нотификацията.

Ето защо, като считаме, че водещата Комисия за наблюдение на приходните агенции и борба със сивата икономика и контрабандата ще следва, като съобрази обхвата на Законопроекта за административно регулиране на икономически дейности, изискванията на Директива 2006/123 ЕО и Директива ЕС 2015/1535, въведени в българското законодателство, съответно със Закона за дейностите по предоставяне на услуги и Постановление № 165 на Министерския съвет от 14 юли 2004 г., както и становище от Дирекция „Законодателна дейност и право на Европейския съюз“, да инициира процедура по нотификация за предложения законопроект.

В заключение,

Изхождайки от всичко това, смятаме, че Законопроектът е противоречив и чрез него не се постига целения резултат, нуждае се от сериозно преосмисляне, включително и по отношение неговата необходимост, за да не постави под съмнение изпълнението на реално установения принцип на свобода на

**стопанската инициатива и предотвратяване злоупотребата с монопола,
нелоялната конкуренция и защита на потребителя.**

С уважение: